

V I Lenin

Vari bestod felet?

De främsta och mest ansvariga motståndarna till en separatfred på brestvillkoren har framlagt det väsentliga i sina argument på följande sätt:

”... — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — ”

Detta är de mest koncentrerade och viktigaste argumenten, vilka framlagts nästan i form av en resolution. För en bekväm analys av argumenten har vi numrerat varje enskild sats.

Författarnas huvudfel faller genast i ögonen vid en granskning av dessa argument. De säger inte ett ljud om det revolutionära krigets konkreta betingelser i nuvarande ögonblick. Det som för fredsanhängarna är det huvudsakliga och väsentliga skälet, nämligen omöjligheten för oss att kriga *nu*, just detta kringgås. Till svar — till svar åtminstone på mina teser, vilka är välkända för författarna sedan den 8 januari¹ — anförs uteslutande *allmänna* överväganden och abstraktioner vilka oundvikligt förvandlas till en fras. Ty varje allmänt historiskt övervägande vilket tillämpas på ett enskilt fall utan speciell analys av betingelserna för just förhandenvärande fall blir till en fras.

Ta den första tesen. All dess ”sälta” är förebråelse, utrop, deklamation, strävan att ”blamera” motståndarna och appellations till känslan. Här sägs det hur dumma ni är: imperialisterna anfaller och ”proklamerar” som sitt mål att slå ned den proletära revolutionen och ni svarar med samtycke till att sluta fred! Men det är ju så att vårt för författarna välbekanta argument består i att vi genom att ta avstånd från en tung fred *just underlättar* för fienden att slå ned den proletära revolutionen. Och detta vårt argument bestyrks (i mina teser t. ex.) med en rad av de mest konkreta indikationer på arméns tillstånd, på dess klassmässiga sammansättning osv. Författarna har kringgått allt konkret och vad de har fått fram är en tom fras. Ty om fienden ”proklamerar” som sitt mål att slå ned revolutionen så är den revolutionär dålig vilken med valet av en veterligen omöjlig motståndsform just uppnår att fienden kan gå över från ”proklamerande” till *förverkligande* av målet.

Det andra argumentet: ”förebråelserna” förstärks. Ni, sägs det, ger samtycke till fred redan vid fiendens första anstormning ... Är det möjligt att författarna allvarligt förmodar att detta kan övertyga dem som från januari månad, långt innan ”anstormningen”, analyserade styrkeförhållandet och krigets konkreta betingelser i nuvarande ögonblick? Är manne detta inte en fras, om man anser ”förebråelsen” vara som en invändning mot analysen??

Samtycke till fred under nuvarande förhållanden, säger man till oss, ”är en kapitulation av det internationella proletariats avancerade avdelning för den internationella bourgeoisin”.

Återigen en fras. Allmänna sanningar blåser man upp så att de blir oriktiga och förvandlas till en deklamation. Den tyska bourgeoisin är inte ”internationell” ty de engelsk-franska kapitalisterna *välkomnar* vår vägran att underteckna freden. ”Kapitulation” är allmänt sagt en dålig sak men denna ärevördiga sanning löser inte varje enskild situation, ty som kapitulation kan man också kalla vägran att strida under uppenbart ogynnsamma förhållanden, och en *sådan* kapitulation är en förpliktelse för den allvarlige revolutionären. En kapitulation var allmänt sagt också samtycket att inträda i tredje riksduman, undertecknandet av fred med Stolypin, som det uttrycktes på den tiden av våra ”vänster”-deklamatorer.

¹ Se artikeln [Om den revolutionära frasen](#) —Red.

Vi är en avancerad avdelning i betydelsen av revolutionärt initiativ, detta är oomtvistligt, men för att vi skall vara en avancerad avdelning i betydelsen av militär konfrontation med den avancerade imperialismens krafter, detta ...²

Skrivet den 23 eller 24 februari 1918.

Publicerat ffg. 1929 i *Leninskij sbornik* XI

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 35, sid. 373-375

---

² Här avbryts manuskriptet. — *Red.*